

Huwelijksmoeilijkheden

Drents blijspel in twee bedrijven

door

H. DE VRIES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HUWELIJKSMOEILIKHEDEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **H. DE VRIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Willem Polman - boer.

Dora - zijn vrouw.

Bart - hun zoon.

Sonja - hun schoondochter.

Berend Moes - de buurman.

Nel - zijn vrouw.

Annie - hun dochter

Susan Berger - ambtenares woningbouw.

Harm Vogel - een buurman.

5 dames - 4 heren

EERSTE BEDRIJF

(als het doek opgaat ligt Sonja op de bank en leest een tijdschrift. Zij is als een dame, heel netjes gekleed, nagels rood en fel opgemaakt. Even later komt Dora, de vrouw des huizes, van rechts op met een mandje met aardappelen en een emmertje met water. Zij is een boerenvrouw en een beetje stijf en donker gekleed, met schort voor. Zij ziet Sonja op de bank liggen en kijkt even naar haar. Zet dan de aardappelen en het emmertje op tafel)

DORA: Wil y deze erpel eem schellen Sonja, dan kan ik achter met 't wark verder.

SONJA: Wat zegt u?..... Ik aardappelen schillen, nou ik denk er niet aan hoor, ik heb net mijn nagels gelakt en die maak ik met die aardappelen niet weer vuil.

DORA: Mar je wilt der wal van eten.

SONJA: Ja.... maar dan zijn ze schoon.

DORA *(zucht en gaat aan tafel zitten)*: Nou ja... dan zak 't zölf wal doen. *(begint te schillen, dan even later)* Woj dan de bedden wal eem opmaken.

SONJA: Ik heb ons eigen bed al opgemaakt en wie op die andere geslapen heeft moet die zelf ook maar opmaken.

DORA: Mar wat woj dan doen.

SONJA: Lezen, dat ziet u toch.

DORA: Mar je kunt hier toch niet de hiele dag zitten gaon te lezen. Op een boerderij is meer te doen. Je bint met een boer trouwd en het is zo, dan moej ok de warkzaamheden die daor veur komt doen.

SONJA *(gaat staan, gooit tijdschrift op de bank en zegt bits)*: Dat maak ik zelf wel uit! Daar hoeft u zich niet mee te bemoeien. *(gaat kwaad links af)*

DORA *(kijkt haar hoofdschuddend na)*: Waor dat hen mot, ik weet 't niet. *(gaat verder met schillen. Willem Polman komt midden op. Hij is boer des huizes. Is gekleed in een manchester broek, grijs overhemd, zwarte sokken en een blauw of grijs werkjasje)*

WILLEM: Hej de piepers gauw schoon vrouw. *(gaat aan tafel zitten en pakt een krant)* Waor is Sonja? En kan die gien erpel schellen.

DORA: Ocht, die zal wal argens aans bezig wezen.

WILLEM: Jao dat zal wal, heur wat poeieren en varm, romannegies lezen en wat hen en weer flaneren, mar dat ze wat döt an 't aander wark hek nog niet zien.

DORA: Och het is ok gien boerendochter.

WILLEM: Nee 't is meer een keuningin, allen de kroon ontbrek heur nog.

DORA: Toch mug wij heur niet te hard veroordien Wilm, zij is ienigst dochter en misschien is ze wal verwend in heur kinderjaoren.

WILLEM: Jao, mar weet y wat ik niet begriep Dora.

DORA (*kijkt Willem aan*): Nou... zeg 't ies jong.

WILLEM: Dat oes Bart zuk an zo'n meid verslingern kun.

DORA: Jao jong, liefde is blind, dat wussen y toch wal. En och, ze zal zo zach ies an wal helpen anpakken. Wij zult 't beste der mar van hopen.

WILLEM: Bij je kan der ok gien ien kwaod doen. Har oes Bart mar zo'n vrouw kregen as y bint, dan zaten wij op rozen. Mar nou... ik zie 't niet zitten.

DORA (*gaat staan en pakt emmertje en mandje op*): Kom ik zal ies eem in de keuken kieken, want een vrouwenhaand en een peerdetaand mugt niet stil staon. En ... kop op jong, het komp wal goed. (*rechts af*)

WILLEM: Jao, ik wol dat mien schoondochter der ok mar zo over dacht. (*leest in de krant. Sonja komt van links op en gaat op de bank zitten lezen. Willen kijkt even naar haar en zegt dan bits*) Is der aans niks te doen as roddelblatties lezen.

SONJA (*trekt met haar schouders*): Dat weet ik niet.

WILLEM: Nou ik weet wal, aj wark zien wilt is 't er genog.

SONJA: Nou, ik zie niets wat ik leuk vind.

WILLEM: Mar het bint ok almaol gien leuke dingen die der te doen bint. Der is hier wark zat.

SONJA (*gaat staan*): En waarom zou ik dat doen. En wat verdien ik daarmee. Toen wij hier bij in trouwden is besloten dat Bart een weekloon zou krijgen. Dus wat worden wij er beter van als ik hier mee help. Niets. Ik ga hier pas aan het werk, als u de boerderij aan Bart over doet.

WILLEM (*gaat nu ook staan, dan kwaad*): Zo..... denk y der zo over. (*fel*) Nou dan kuj nog lang wachten. (*gaat kwaad rechts af*)

SONJA (*kijkt hem na en haalt haar schouders op*): Nou ja.... ik heb nog wel even de tijd. (*gaat weer zitten lezen. Bart, de man van Sonja, komt midden op. Hij is een vlotte vrolijke jongen en gekleed in een overal en grijze sokken. Komt lachende op, blijft even bij de deur staan en bekijkt Sonja*)

BART: Jonge, jonge, wat heb ik toch een knappe vrouw. Je zullen zeggen hoe komp zo'n boerenlummel as ik daor an. (*gaat naar haar toe en wil haar zoenen. Zij springt op en roept*)

SONJA: Niet doen Bart, met je vuile handen.

BART (*bekijkt zijn handen*): Mar die bint hielmaol niet smerig.

SONJA (*loopt op hem toe en tuit haar lippne*): Geef mij toch maar een zoen op afstand. (*Bart doet dat*)

BART: Nou as ik alles bij je op aofstand doen moet, komt der niet veul van terecht. Waorum trek y gien aander kleren an, dan kan ik tenminste wat dichtter bij je kommen.

SONJA: Ik heb hier niets te doen en daarom kleed ik mij direkt netjes aan. (*gaat zitten*)

BART (*lacht*): Wat, niks te doen. Och mien wicht laot mij niet lachen. Der is op een boerderij zo veul te doen, aj 't mar zien wilt.

SONJA: Dat weet ik wel, maar dat doe ik niet. Zo gauw als jij hier de boerderij over gaat nemen, zal ik alles doen.

BART (*gaat naast haar zitten*): Mar dat is toch onzin wicht, op den duur is toch alles veur mij. En daor kuj nou toch wal an metwarken.

SONJA: Voor dat hongerloontje wat wij nu krijgen doe ik al genoeg. Ik zorg dat onze kamer en onze kleren schoon zijn en de rest laat mij koud.

BART (*pakt haar bij de hand*): Sonja, Sonja, zo aj nou bint ken ik je jao hielmaol niet. Toen wij trouwd bint, bin y overal met akkoord gaon en nou dit.

SONJA: Ja... maar toen wist ik ook niet waar ik in terecht kwam. (*de middendeur gaat open en Nel, de buurvrouw, komt op. Zij is een bazige boerenvrouw, die zich overal mee bemoeit en erg nieuwsgierig is. Zij is gekleed in een rok en blouse en omdat ze vaak even langs komt, een schort voor en een omslagdoek of een das om. Zij ziet Sonja en Bart op de bank zitten*)

NEL: Herementied, het is jao net of der gien wark in de wereld is. Zo mar overdag met zien beiden op de bank. (*bekijkt Sonja*) En wat stao y der jao netties op wicht. Hej een feestie of zo wat.

SONJA: Nee hoor.... zo kleed ik mij altijd.

NEL: Poe... nou dan mug y wal een schoet veur doen, aans versmeer y je zo.

BART (*gaat staan*): Hadden y een bosschup Nel.

NEL (*gaat aan tafel zitten*): Jao dat heb ik eigenlijk wal. Bint je aol luu der niet.

BART: Jao wal, mar ik zul niet weten waar.

NEL: Nou jao, het zal je ok wal interesseren. Gao mar ies eem zitten, veur daj umvalt.

BART: Nou jao... vooruit dan mar. (*gaat bij Nel aan tafel zitten*)

NEL: Nou jao... het zit zo.... (*op dat moment komt Berend Moes, de man van Nel, midden op. Hij is boer en heeft een manchester broek, een grijs overhemd een blauw werkjasje en zwarte sokken aan. Het is een wat zielige man, die niets te vertellen heeft als zijn vrouw er bij*)

is. Maar als hij alleen is, heeft hij het grootste woord. Hij heeft een pet op die hij bij binnenkomst in de hand neemt) Wat moet y hier!

BEREND (*stotterend*): Och ik wol e... e.... eem vertellen....

NEL (*fel*): Je hebt niks te vertellen, as der ien wat te vertellen hef, dan bin ik dat. Hej dat goed begrepen Berend!

BEREND (*knikt*): Jao Nel, dat hek begrepen.

NEL (*fel*): Nou gao daor dan mar eem zitten en hol je stil. (*wijst een stoel aan*)

BEREND: Goed Nel. (*gaat aan tafel zitten met het oog op Sonja, die op de bank zit en leest. Tussen Berend en Sonja volgt nu een stil spel tijdens het gesprek van Bart en Nel. Berend is nerveus, kijkt dan en lacht en slaat dan de ogen weer neer. In die tijd verkreukeld hij zijn pet*)

NEL (*tot Bart*): Nou jao... um een lang verhaal kört te maken, je weet dat de gemiente een nij plan hebben mot veur woningbouw.

BART: Jao dat weet ik en dat woj mij eem vertellen.

NEL: Nee jong, mar nou is heur 't oog vallen op oes laand en de boerderij. dat wil zeggen, dat wij boer aof bint.

BEREND: Jao... en zie wilt dat van je ok hebben.

NEL (*streng*): Berend, wel was hier an 't woord!

BEREND: Jao, y Nel.

NEL: Nou hol je dan ook stil, wij hebt die juffrouw beloofd dat wij der niet over praoten zullen. Mar ik dacht, de naoste buren moet 't toch weten. (*dan tot Berend*) Man, wat hej toch met die pet! (*grijpt hem de pet af*) Die lig jao hielmaol in de kreukels. (*strijkt de pet weer glad*)

SONJA: Maar vertel verder over uw boerderij.

NEL (*kijkt haar misprijzend aan*): O.... of hef madam daor ok belang bij.

SONJA: Ja zeker, het gaat mij toch ook aan.

NEL: Nou y komt aans nog mar net kieken. En ik denk niet daj hier al wat te zeggen hebt.

BART: Wij hebt hier almaol eem veul te zeggen. Hier is 't niet zo as bij je, dat er mar ien de baos is.

NEL: Jao, woj nou nog meer weten jao of nee.

SONJA: Ja zeker, willen ze deze boerderij ook hebben.

NEL: Dat hef dat mens wal zegt, mar ho eem.... y weet dit niet van mij.

BEREND: Nee.... en ok niet van mij heur?

NEL: Zo is 't, want wij hebt beloofd dat wij der niet over praoten zullen.

BEREND (*knikt*): Zo is 't.

BART: Dat komp wal goed heur, mar ik geleuf van 't hiele verhaal niks van.

NEL: Kom op Berend, op hoes an veur daj heur nog meer vertelt. (*gaat staan. Berend aarzelt nog even, dan fel*) Jao, komp der nog wat van!

BEREND (*springt op*): Jao, jao, ik gao al. (*lacht tegen Sonja en gaat midden af*)

NEL: Nou je ziet mar daj meer gewaar wordt. Van oes heur y niks meer. Goeiendag.

BART: Jao, ok goeiendag. (*kijkt ze na, trekt dan met de schouders*)
Nou.... wat moej daor nou van geleum.

SONJA: Dat weet ik niet, maar ik hoop dat het waar is.

BART (*hard*): Sonja.... wat heb y toch.

SONJA (*fel*): Wat ik heb, begrijp je dat dan niet! Ik voel mij hier doodongelukkig en wil hier weg. (*gaat staan*) Het liefst met jou. Maar als dat niet kan, dan ga ik zonder jou. (*vliegt links af*)

BART: Mar dit kan ik niet. (*staat op en wil ook links afgaan, maar dan wordt er geklopt op de middendeur*) Jao... binnen. (*Susan Berger komt op. Zij is ambtenares van woningbouw in de gemeente. Zij is netjes opgemaakt en gekleed en heeft altijd een tas met papieren bij zich. Zij is een vlotte en wel bespraakte dame*)

SUSAN: Goedenmorgen.

BART: Jao, goedenmorgen.

SUSAN (*hand gevend*): Susan Berger, ambtenares woningbouw van de gemeente.

BART (*zucht*): Dus het is toch waar.

SUSAN: Wat bedoelt u?

BART (*afwerend*): Och niks, wilt u gaan zitten. (*wijst stoel*)

SUSAN: Ja graag, want ons gesprek kan nog wel even duren. (*gaat zitten*) Bent u de eigenaar van dit bedrijf?

BART: Nee nog niet, mar dat zal 't hoop ik in de toekomst wal worden.

SUSAN (*kijkt Bart aan*): Dan geloof ik, dat ik niet zo'n prettige mededeling voor u heb.

BART: O... nee....? En hoe dat zo?

SUSAN: Nou de gemeente moet uitbreiden wat de woningbouw aangaat. En nu is het oog gevallen op het gebied waar uw boerderij en landerijen in liggen.

BART (*gaat ook zitten*): Nou dan laot ze mar gauw 't oog vallen laoten op een aander gebied. Want dit giet niet deur.

SUSAN: O, nee...?

BART (*fel*): Nee, en verder bin wij der over oetpraot. (*gaat staan en wijst naar de deur*)

SUSAN: Ja... wacht eens even, u bent niet eens de eigenaar, dus zal ik ook niet verder met u onderhandelen.

BART: Nou dat bin ik ok hielmaol niet van plan.

SUSAN: Is de eigenaar aanwezig?

BART: Dat weet ik niet en aj die hebben wilt, dan zuuk y hum mar op.
Mar die denkt der net zo over as ik. (*gaat links af*)

SUSAN (*kijkt hem verbaasd na*): Nou, daar zit ik dan.

NEL (*komt midden op, met een kopje in de hand. Kijkt verbaasd naar Susan*): Goj juffrouw, of zit y hier nou al en dat hielmaol allen.

SUSAN: Ja, ik ben in de steek gelaten.

NEL: O jao.... en deur wel dan wal.

SUSAN: Door de zoon des huizes. Die wil niets over ons plan horen.

NEL (*gaat tegenover Susan zitten*): O.... mar bij die sukkel moej ok niet wezen. Je moet zien va hebben, die hef 't hier te zeggen. mar jao... ik denk ok niet dat die gek met je is.

SUSAN: Waar zou ik die kunnen vinden?

NEL (*gaat staan*): O... die zuuk ik wal eem veur je op. Ik wol toch een koppie suker lienen. Heb mar eem geduld. Hij is hier zo. (*gaat vlug rechts af*)

SUSAN (*lacht en haalt schouder op*): Vreemde mensen zijn het hier. (*neemt wat papieren uit de tas en legt die op tafel*)

WILLEM (*komt van rechts op*): De buurvrouw zee, dat hier volk was.

SUSAN (*gaat staan en geeft een hand*): Susan Berger, ambtenares woningbouw van de gemeente. (*gaat weer zitten*)

WILLEM: Wil Polman. Jao ik heurde van de buurvrouw daj oeze boerderij kopen wollen. Mar dat is natuurlijk gekheid.

SUSAN: Nee..., dat is geen gekheid meneer Polman. Wij moeten uitbreiden met onze woningbouw en hebben uw bedrijf nodig.

WILLEM (*gaat zitten*): Zo.... bin y dat neudig. En wat moet wij dan?

SUSAN: Ja... u krijgt van ons een goede prijs. U zou kunnen stoppen.

WILLEM: Jao, dat is natuurlijk wal hiel gemakkelijk, mar ik heb ok nog een zeun en die is boer.

SUSAN: Inderdaad, dat heb ik vernomen.

WILLEM: Of hej daar al met praot.

SUSAN: Ja... maar hij is kwaad weggelopen.

WILLEM: Dat kan ik mij wal indenken. Het is ok gien kleinigheid.

SUSAN: Ja meneer Polman, ik voel best wat er in je omgaat, maar ik sta hier machteloos tegenover.

WILLEM: Nee juffrouw, dat vuul y niet, dat kun y niet vulen, dat kan gien mens vulen die gien boer is. Ik weet 't wal, y kunt 't niet helpen. Je doet allen je wark en daar is de kous met aof. Mar aj je hiele leem warkt hebt um een plaos van twintig bunder bij mekaar te kriegen, dan mien y daj 't wunnen hebt. Vaak is 't zo west dat wij gien dubbeltie maar in de portemonnaie hadden, mar wij hadden laand, eigen laand, eigen boer, op eigen grond. Dan begun y die grond lief te kriegen

juffrouw. Mar jao... wat is nog je eigen as de gemiente het opeist.
Niks meer. *(zwijgt)*

SUSAN: Niet alleen onze gemeente heeft behoefte aan uitbreiding, meneer Polman. Men ziet dat toch in elke gemeente gebeuren. En ik vrees in de toekomst nog veel meer.

WILLEM: Zeker. En dat is ok neudig, alle jongelui die trouwt moet een stee hebben. Dat begriep ik wal. Mar wat ik niet begriep is, dat waarom moet ze nou juist dit beste laand hebben. An de noordkaant van 't darp ligt bunders slechte grond, waar met veul muite en kunstmest ze nog probeert wat te verbouwen. Mar och daor zal ik wal te dom veur wezen.

SUSAN: Kom meneer Polman niet zo zwaarmoedig. Voor uw zoon zal in de toekomst wel een goede baan te vinden zijn. Hij kan bij een sollicitatie op ons rekenen. *(van rechts komen Dora en Nel op. Nel heeft een kopje met suiker in de hand. Zet dat op tafel en gaat zitten)*

NEL: Zo... en bin y 't al iens worden juffrouw.

SUSAN: Nee zo ver zijn wij nog niet en als u het niet erg vindt wil ik graag alleen met de heer Polman bespreken.

NEL *(staat op)*: O... dat is wal goed heur, in bin al weg. Ik kwam allen mar eem um een koppie suker te lien. *(gaat met suiker naar middendeur)* Och Wilm jong, ik wol dat wij nog iens zo veul laand hadden. Dan kunnen wij nog meer genieten as dat wij nou doen wilt. *(heft armen hoog)* Wij gaot straks de boetenlanden in. *(met veel mirakels suiker morsend)* Almelo, Hengelo, Enschede! De bargaen in! Gramsbergen, Hardenbarg, Holterbarg en nuum mar op! Wij wilt ok wal ies wat zien van de wereld. Ik bin nooit wieder west as op 't einde van 't darp. Dus Wilm verkoop je spullegie en gao met. Goeiendag. *(af)*

SUSAN *(kijkt haar met verbazing na)*: Jonge, jonge, wat een verschil in mensen.

DORA: Ach nim heur dat mar niet kwaolijk juffrouw. Nel is een flapoet, die wet soms zölf niet wat ze zeg.

SUSAN: Daar weet ik alles van. Ik ben daar al geweest. *(gaat staan)* Maar laat ik mij nog even aan u voorstellen. *(geeft een hand)* Susan Berger. *(gaat zitten)*

DORA: Vrouw Polman. *(gaat nu ook zitten)* Ik heb al een hiel verhaal van Nel heurt. Dus het is wal waor. *(Willem knikt)*

SUSAN: Dan weet u ook wat het onderwerp van ons gesprek is geweest. *(doet de papieren in de tas)*

DORA: Jao, dat begriep ik. Over 't laand.

SUSAN *(gaat staan)*: Dan laat ik u nu maar met z'n beiden. Ik weet dat u veel te verwerken hebt. En probeer om op een redelijke manier met

uw zoon in één schip te komen. (*Dora wil gaan staan*) Blijft u rustig zitten, ik kom er wel uit. Meneer en mevrouw Polman, tot ziens.

BEIDEN: Jao, dag juffrouw. (*Susan midden af*)

WILLEM: Zo... nou weet wij hoe 't er bij stiet.

DORA: Moet ze alles hebben?

WILLEM: Jao alles, mar dat is beter as de helft.

DORA: Dat is ok zo, op de helft hew ok gien bestaon.

WILLEM: Nou jao... wij ziet wal. (*gaat staan*) Ik wil nou eerst ies eem oes Bart opzuken. (*gaat langzaam midden af*)

DORA: Het valt niet met um boer te wezen. Hej je hiele leem anknooit en nou dit. (*in de middendeur komt Nel weer op. Ze heeft wer een kopje in de hand*)

NEL: Ik zag dat die juffrouw weg gung. Want toen ik in hoes kwam hak zowat gien suker meer in 't koppie. Hej nog een koppie vol. (*zet kopje op tafel en gaat zitten*) En... hej 't spul verkocht?

DORA: Nee heur, zo gauw giet dat hier niet.

NEL: Mar je moet 't wal doen heur, want stel je veur as y 't niet doet. Misschien wilt ze dat van oes dan ok niet hebben.

DORA: Och het giet wal deur heur, daar kun wij toch niks meer an doen.

NEL (*lacht*): Mar 't is toch ok veul beter wicht. Aans kuj je hiele leem deur knooien. En je Bart kan toch gien boer worden.

DORA (*fel*): O.... nee.... en waarom niet!

NEL: Nou die hef toch een vrouw van niks.

DORA (*fel*): O jao... wat weet y daarvan.

NEL: Nou, dat kuj toch zo zien. Een beetie de mooie dame oethangen. Hie had beter met oes Annie anhollen kunt, dan hadde een flinke vrouw had.

DORA: Ach ze is anders as wij, mar daorveur komt ze ok oet de stad.

NEL: Jao... poeiern en varm en bladties lezen. Wel wet wat er in stiet. Die stedelingen die leest gien goed boek. Mar al maol van die porno boeken. (*schudt zich*) Ik begriep niet dat ze der naor kieken duurt. Nee je Bart was beter oet west met oes Annie. En haal mij nou mar een koppie suker op, want ik moet weer hen.

DORA (*neemt kopje van tafel*): Jao dat zak eem doen. (*gaat rechts af om suiker te halen. Nel kijkt haar na, maar als ze de deur dicht trekt, springt ze op naar de bank waarop boekjes liggen. Ze bladert er even in en stopt dan één achter haar schort. Gaat dan lachende weer zitten met de hand op de borst. Dora komt weer op met de suiker*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto